

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.572 van 30 september 1999
in de zaak A. 86.935/XII-2243.**

In zake : Liliane MICHIELS,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. GYSEN,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzermolenstraat 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkomen partij :

de gemeente TREMEL0,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Liliane MICHIELS op 24 september 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 september 1999 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden houdende de goedkeuring van het besluit van 22 juni 1999 van de gemeenteraad van TREMEL0 waarbij verzoekster bij wege van tuchtmaatregel van ambtswege wordt ontslagen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brieven van 24 en 27 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten C. GYSEN en D. BOGAERTS, die verschijnen voor verzoekster, van advocaat D. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat F. JUDO, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente TREMEL0 met een verzoekschrift van 28 september 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat verzoekster, personeelslid van de gemeente TREMEL0 en tewerkgesteld als kassierster in het gemeentelijk zwembad, op 22 juni 1999 door de gemeenteraad van TREMEL0 bij wege van tuchtmaatregel van ambtswege ontslagen is met ingang van 1 juli 1999; dat op beroep van verzoekster, de verwerende partij met het besluit dat verzoekster als voorwerp van haar vordering aanwijst het gemeenteraadsbesluit van 22 juni 1999 heeft goedgekeurd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

Overwegende dat de schorsing bij hoogdringendheid een uitzonderingsprocedure is, die het verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort en de rechten van de verdediging ernstig beperkt; dat derhalve van die procedure slechts gebruik kan gemaakt worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak hetzij voor elkeen duidelijk is hetzij door de verzoeker duidelijk wordt gemaakt doordat hij aantoont dat een schorsing, afgehandeld volgens de gewone procedure van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, onmiskenbaar te laat zal komen omdat het door de verzoeker aangevoerde ernstig nadeel zich op dat ogenblik gerealiseerd zal hebben en niet of nog slechts zeer moeilijk hersteld zal kunnen worden;

3.1. Overwegende dat verzoekster de hoogdringendheid van de procedure verantwoordt met verwijzing naar de omstandigheden dat zij zich "op 1 oktober 1999 met een definitief ontslag zal geconfronteerd zien" en dat "de politieke situatie in de gemeente Tremelo", de commentaar bij publiek en collega's, de ruchtbaarheid -ook in de plaatselijke pers- die aan de zaak wordt gegeven en de "implicaties voor haar zoon" tot gevolg zullen hebben dat het ingaan van de tuchtmaatregel de onomkeerbare indruk zal wekken dat zij onbekwaam is voor haar ambt en dat zij verantwoordelijk is voor sommige feiten die haar ten onrechte ten laste

gelegd zijn; dat volgens haar het ernstig moreel nadeel dat zij maandenlang zal ondervinden omdat zij in haar werkomgeving in discrediet is gebracht niet hersteld zal worden door een eventueel schorsings- of vernietigings-arrest;

3.2. Overwegende dat uit de uiteenzetting van verzoekster niet blijkt dat een uitspraak die zou tussenkomen na een gewone schorsingsprocedure gevoerd overeenkomstig het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, onmiskenbaar te laat zou komen om het ingeroepen nadeel, dat zij ziet in de onmogelijkheid om opnieuw werk te vinden, in de onmogelijkheid om een volledige pensioenloopbaan op te bouwen en in de schandvlek die haar wordt toegebracht, te keren; dat verzoekster niet aantoont, noch wat betreft het materieel nadeel noch wat betreft het moreel nadeel waarop zij zich beroept, dat het ophouden van het nadeel op dat ogenblik reeds onherstelbare sporen nagelaten zal hebben; dat immers niet wordt ingezien waarom de politieke situatie in de gemeente of de implicaties voor haar zoon een optreden -laat staan een onmiddellijk optreden- van de Raad van State zou noodzaken; dat, nu verzoekster geen bijzondere gegevens aanbrengt die voor haar geval een specifieke benadering noodzaken, in redelijkheid ook aangenomen wordt dat de negatieve aandacht die zij nu ondervindt door haar tuchtrechtelijke verwijdering uit de dienst -verwijdering die pas door het verkrijgen van de goedkeuring juridisch volkomen gemaakt is en een bron van nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de Raad van State-wet is kunnen worden- ten haren voordele terdege gekeerd zal worden door een eventueel schorsingsarrest dat binnen afzienbare tijd wordt uitgesproken, d.w.z. op een ogenblik dat de aandacht van het publiek -dus ook van de media- en van de omgeving van verzoekster nog fris genoeg is om de zaak globaal te overzien en de tucht-

straf van verzoekster vanuit die nieuwe context te benaderen;

Overwegende dat verzoekster het hoogdringend karakter van haar vordering niet bewijst; dat aldus niet voldaan is aan een van de drie grondvoorwaarden vereist om de vordering in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente TREMEL0 in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Het bedrag van vijfhonderd frank fiscale zegels door verzoekster teveel gekleefd op het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt haar terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig september 1900
negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.